

szorgos hétköznapiakat a Bakáts tér és a Tompa utca sarkán? A három-krumplivirágos szakaszvezetőt – apámat –, akit 1944 júliusában hálózatkezelő tisztte léptettek elő a Fővárosi Vízműveknél, mivel betartotta a szavát, és a pusztaszabolcsi hat elemi mellé elvégezte a négy polgárit. Ezzel egyben megszerezte a jogot arra, hogy július végén kivigyék a frontra. Nem is késte le '45 januárjában a szerencsés fogságba esést Temesvárnál, ahol a nagylelkű hódítók leültették a hóba, és viszonylag gyorsan megfagyott. Én addigra már anyám hasában készültem a negyvenöt áprilisi debütálásomra. Hol van a szülés? Kettő is, mert a bátyámat is ő hordta ki három évvel előttem.

Sajnos, anyám fekete doboza elveszett. Nyomát sem látom a jelentésben a gondolatainak, az érzelmeinek, az indulatainak, az emlékeinek. Ezeknek még a hült helye is hiányzik. Ha ellopnak egy kabátot a ruhatárból, azért a szám alapján tudható, hogy hol lógott. De anyám lelkének még a helye sem található. Az agyában hordta, vagy a gyomor-szája tájékán? Végül is mit érdekel az embert, hogy a lépe sima? Ha mindene szabályos, attól még nyugodtan felkötheti magát. Hol az a valami az egészséges testben, ami arra indít, hogy fel-emeljem a lábam, vagy mosogatni kezdjek, pedig nagyon utálok?

SZAUER ÁGOSTON

Gondolat

*Itt támadt, kint, a fák alatt,
erősnek tűnt a fókusza,
mint lámpakör, lassan haladt,
s a körvonala már kusza,*

*bolyong, lebben a szobába,
éteri csak, mint a lélek,
szétterjed, foszlik, hiába
megmaradási törvények...*

*Csak árnyék lenne, árnyalat,
ha teremtmény, ha sorsa van!
M megbújhatna egy tárgy alatt,
de elenyészik nyomtalan.*

Ideál

*Az asztalt szépen lesöpörték.
Mély tál karikás porcelánja,
rajta hellászi pásztorlányka,
és benne hűvösen a körték.*

*Nem állíthatsz még egyszer olyat.
Lehetne még így odatéve,
ennél is hibátlanabb képe
majd párlata lesz, a gondolat.*